

Kohtuasi C-505/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

3. juuli 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Wiesbadeni halduskohus,
Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. juuni 2019

Kaebaja:

WS

Vastustaja:

Saksamaa Liitvabariik

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN (Wiesbadeni halduskohus)

MÄÄRUS

halduskohtumenetluses

WS

kaebaja

[...]

versus

Saksamaa Liitvabariik,

[...]

vastustaja,

mille ese on

andmekaitseõigus, [lk 2]

otsustas Verwaltungsgericht Wiesbaden (Wiesbadeni halduskohus) [...]

27. juunil 2019:

1. Menetlus peatatakse.
2. Vastavalt ELTL artiklile 267 esitatakse taotlus Euroopa Liidu Kohtusse eelotsuse saamiseks järgmistes küsimustes:
 - a) Kas Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artiklit 54 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 50 tuleb tõlgendada nii, et sama teo suhtes on keelatud juba kriminaalmenetluse algatamine kui selline kõigis Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta sõlmitud 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni (Schengeni *acquis* vastavalt nõukogu 20. mai 1999. aasta otsuse 1999/435/EÜ artikli 1 lõikele 2; EÜT L 239, 22.9.2000, lk 13; ELT eriväljaanne 19/02, lk 3; edaspidi „Schengeni rakenduskonventsioon“) osalisriikides, kui Saksa prokuratuur peatab kriminaalmenetluse pärast seda, kui süüdistatav on täitnud teatud kohustused ja eelkõige tasunud prokuratuuri poolt kindlaksmääratud teatud rahasumma?
 - b) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (7. juuni 2016. aasta muudetud redaktsioon; ELT C 202, lk 1 ja 47; edaspidi „ELTL“) artikli 21 lõikest 1 tuleneb keeld liikmesriikidele rahuldada rahvusvahelise organisatsiooni raames nagu Rahvusvaheline Kriminaalpolitsei Organisatsioon – Interpol – kolmandate riikide vahistamisaotlusi, kui isik, keda vahistamisaotlus puudutab, on liidu kodanik ja kui liikmesriigil, kelle kodakondsus tal on, on kahtlusi vahistamisaotluse kooskõla suhtes *ne bis in idem*'i põhimõttega ning ta on sellest teavitanud ka rahvusvahelist [lk 3] organisatsiooni ja ülejäänud liikmesriike?
 - c) Kas ELTL artikli 21 lõige 1 takistab juba kriminaalmenetluse algatamist kui sellist ja ajutist vahistamist liikmesriikides, mille kodanik asjaomane isik ei ole, kui see on vastuolus *ne bis in idem*'i põhimõttega?
 - d) Kas direktiivi (EL) 2016/680 artikli 4 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõiget 1 koostoimes Schengeni rakenduskonventsiooni artikliga 54 ja põhiõiguste harta artikliga 50 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid on kohustatud võtma vastu õigusnorme, mis tagavad, et kriminaalasja lõpetamiseni viiva menetluse korral on kõikides Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta sõlmitud 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni (EÜT L 239, 22.9.2000, lk 13) osalisriikides keelatud Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei

Organisatsiooni – Interpoli – Red Notices’ edasine töötlemine, mis võib viia uue kriminaalmenetluseni?

- d) Kas rahvusvahelisel organisatsioonil nagu Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsioon – Interpol – on olemas piisaval tasemel andmekaitse, kui puuduvad direktiivi (EL) 2016/680 artikli 36 kohane kaitse piisavuse otsus ja/või asjakohased kaitsemeetmed vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 artiklile 37?
- e) Kas liikmesriigid võivad kolmandate riikide poolt Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni – Interpoli – tagaotsimisteatesse („Red Notice“) kantud andmeid ainult siis edasi töödelda, kui kolmas riik levitab tagaotsimisteatega vahistamis- ja väljaandmistaotlust ning on taotlenud vahistamist, mis ei ole vastuolus liidu õigusega, eelkõige *ne bis in idem*’i põhimõttega?
3. Palutakse eelotsusetaotlus lahendada kiirmenetluses, mis on sätestatud Euroopa Kohtu kodukorra artiklis 107 ja sellele järgnevatel artiklites. [lk 4]

Põhjendused

I.

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta – harta – (ELT 2016, C 202, lk 389) artikkel 50, sätestab:
- „Kedagi ei tohi uuesti kohtu alla anda ega karistada kuriteo eest, milles ta on liidu territooriumil seaduse järgi juba lõplikult õigeks või süüdi mõistetud.“
2. Euroopa Liidu toimimise lepingu – ELTL – artikli 21 lõige 1 – (7. juunil 2016 muudetud redaktsioonis, ELT C 202, lk 147) sätestab:
- „Igal liidu kodanikul on õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, kui aluslepingutega ja nende rakendamiseks võetud meetmetega kehtestatud piirangutest ja tingimustest ei tulene teisiti.“
3. Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta sõlmitud 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni – Schengeni rakenduskonventsioon – (EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19) artikkel 54 sätestab:
- „Isikut, kelle suhtes üks konventsiooniosaline on langetanud lõpliku kohtuotsuse, ei või teine konventsiooniosaline sama teo eest vastutusele võtta, tingimusel et kui isikule on karistus määratud, on ta selle ära kandnud või kannab seda või seda ei saa otsuse langetanud konventsiooniosalise õiguse alusel enam täitmisele pöörata.“

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu [lk 5] 27. aprilli 2016. aasta raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, lk 89), artikkel 4 sätestab

Isikuandmete töötlemise põhimõtted

1. Liikmesriigid näevad ette järgmist:

- a) isikuandmeid töödeldakse seaduslikult ja õiglaselt;
- b) isikuandmeid kogutakse täpselt ja selgelt kindlaksmääratud ning õiguspärasel eesmärgidel ning neid ei töödelda viisil, mis on nende eesmärkidega vastuolus;
- c) isikuandmed on piisavad ja asjakohased ega ole liiased nende töötlemise eesmärkide suhtes;
- d) isikuandmed on õiged ja vajaduse korral ajakohastatud; võetakse kõik mõistlikud meetmed tagamaks, et töötlemise eesmärgi seisukohast ebaõiged isikuandmed kustutatakse või parandatakse viivitamata;
- e) isikuandmeid säilitatakse kujul, mis võimaldab andmesubjekte tuvastada üksnes seni, kuni see on vajalik selle eesmärgi täitmiseks, milleks isikuandmeid töödeldakse;
- f) isikuandmeid töödeldakse viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest ning juhusliku kadumise, hävimise või kahjustumise eest, kasutades asjakohaseid tehnilisi või korralduslikke meetmeid.

5. Direktiivi (EL) 2016/680 artikkel 8 sätestab

Isikuandmete töötlemise seaduslikkuse

1. Liikmesriigid näevad ette, et isikuandmete töötlemine on seaduslik ainult sel juhul ja niivõrd, kui see on vajalik pädeva asutuse poolt artikli 1 lõikes 1 sätestatud eesmärkide kohase ülesande täitmiseks ning see põhineb liidu või liikmesriigi õigusel.
2. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvat isikuandmete töötlemist reguleerivas liikmesriigi õiguses täpsustatakse vähemalt isikuandmete töötlemise üldised eesmärgid, töödeldavad isikuandmed ja nende töötlemise konkreetsed eesmärgid. [lk 6]

II.

6. Kaebaja vaidlustab Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsioonis – Interpolis – väljaspool Euroopa Liitu asuva riigi poolt registreeritud tagaotsimisteate („Red Notice“). Red Notice'i eesmärk on Interpoli Data Processing Rules'i (andmetöötlemise eeskirjad) kohaselt isiku asukohast teatamine ja väljaandmiseks vahi alla võtmine. Vahistamistaotluse aluseks on kaebaja kahtlustamine korruptsioonis. Just nende korruptsioonikahtluste tõttu viis prokuratuur München I läbi uurimise, mis vastavalt kriminaalmenetluse seadustiku (StOP) § 153a lõike I esimesele lausele viimaks rahalise kohustuse täitmisel lõpetati (küsimuse kohta, kas prokuratuur on sõltumatu asutus, vaata Euroopa Kohtu 27. mai 2019. aasta otsus C-509/18, ECLI:EUC:2019:457; kohtu sõltumatuse küsimuse kohta vaata kohtuasi C-272/19). Seega oleks kriminaalasja lõpetamise menetlus kooskõlas *ne bis in idem*'i põhimõttega, sest pärast seda, kui süüdistatav oli täitnud teatud kohustused ja tasunud eelkõige prokuratuuri poolt kindlaksmääratud teatud rahasumma, lõpetas liikmesriigi prokuratuur ilma kohtu sekkumiseta selles liikmesriigis algatatud kriminaalmenetluse (Euroopa Kohtu 11. veebruari 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-187/01 ja C-385/01, Hüseyin Gözütok [C-187/01] ja Klaus Brügge [C-385/01]; vt ka Euroopa Kohtu 29. juuni 2016. aasta otsus C-486/14).
7. Väljaspool Euroopa Liitu asuva riigi Red Notice'i eesmärk on kaebaja Interpoli kaudu vahistamismääruse alusel kinnipidamine praegu kõigis 190 osalisriigis ning seega ka kõigis ELi liikmesriikides ja kõigis Schengeni osalisriikides. Saksamaa Liitvabariik laskis 2013. aastal Interpolil sisse viia „*addendum*“ (lisa), mille kohaselt riiklik keskbüroo – föderaalne kriminaalpolitsei – lähtub *ne bis in idem*'i põhimõtte kohaldamisest hoiatusteate aluseks olevatele asjaoludele. Endiselt kehtiva Red Notice'i tagajärjeks on, et kaebaja ei saa viibida mitte üheski ELi liikmesriigis ja Schengeni alal, ilma et tal oleks põhjendamatu vahistamise oht, sest kõik riigid on ta – vaatamata *ne bis in idem*'i põhimõttele viitamisele – kandnud ilmselt Red Notice'i tõttu tagaotsitavate nimekirjadesse. [lk 7]
8. Vastustaja on küll selgitanud, et kaebaja ei peaks olema Schengeni infosüsteemi (SIS) sisse kantud. Kaebaja on tema enda uuringute alusel siiski kantud Euroopa Liidu liikmesriikide ja Schengeni riikide riiklikesse andmepankadesse.
9. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 artikli 8 lõikele 1 on isikuandmete – käesoleval juhul Red Notice'i – töötlemine ainult siis seaduslik, kui ja kuivõrd see töötlemine on ülesande täitmiseks direktiivi (EL) 2016/680 artikli 1 lõikes 1 nimetatud tähenduses vajalik ja toimub liidu õiguse või liikmesriikide õiguse alusel.
10. Järelikult peab Schengeni rakenduskonventsiooni artikkel 54 koostoimes harta artikliga 50 ka ilma SIS-i kandmiseta kohaldatav olema. Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale peab Schengeni rakenduskonventsiooni artiklis 54
11. „ette nähtud *ne bis in idem*'i põhimõtte eesmärk olema ühelt poolt vältida vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal seda, et oma liikumisvabadust kasutavat isikut, kelle suhtes on tehtud lõplik kohtuotsus, võidakse sama teo eest mitme konventsiooni osalisriigi territooriumil vastutusele võtta, mis aitab

õiguskindlust tagada sellega, et olukorras, kus liikmesriikide karistusõiguse valdkonna õigusakte pole ühtlustatud ega lähendatud, järgitakse avaliku võimu organite lõplikke otsuseid“

(Euroopa Kohtu 28. septembri 2006. aasta otsus Van Straaten, C-150/05, punkt 44; vt ka Euroopa Kohtu 27. mai 2014. aasta otsus Spasic, C-129/14 PPU, punkt 63; Euroopa Kohtu 28. septembri 2006. aasta otsus Van Straaten, C-150/05, punkt 45 jj; Euroopa Kohtu 9. märtsi 2006. aasta otsus Van Esbroeck, C-436/04, punkt 33, ja Euroopa Kohtu 10. märtsi 2005. aasta otsus Miraglia, C-469/03, punkt 32).

12. Schengeni rakenduskonventsiooni artikkel 45 on osalisriikide vastavate kriminaalõigussüsteemide vastastikuse usaldamise põhimõtte peamine tagajärg. See kehtib ka just siis, kui osalisriikide erinevates karistusseadustikes on teol erinevad tagajärjed (Euroopa Kohtu 28. septembri 2006. aasta otsus Van Straaten, C-150/05, punkt 44; Euroopa Kohtu 28. septembri 2016. aasta otsus Gasparini, C-467/04, punkt 30, ja Euroopa Kohtu 9. märtsi 2006. aasta otsus Van Esbroeck, C-436/04, punkt 31).
13. Schengeni rakenduskonventsiooni artikli 54 kohaldamise piiramine SIS-i kantud kuritegudega ei oleks nende eesmärkidega kooskõlas. Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, asjaomase isiku kaitse ning [lk 8] osalisriikide vastavate kriminaalõigussüsteemide vastastikuse usaldamise põhimõtet tuleb kohaldada ka SIS-i kandmata kuritegude puhul.
14. Oma 6. septembri 2016. aasta otsuses *Aleksei Petruhhin vs. Latvijas Republikas Generalprokuratura*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630) sedastas Euroopa Kohus, et ka liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelises suhtes kohaldatakse väljaandmisele ELTL artikli 21 kujul liidu õigust (seal punkt 30). Muu ei saa liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelises suhtes siis kehtida, kui vahele on lülitatud rahvusvaheline organisatsioon nagu Interpol, kes vahendab vahistamistaotlusi ja muid kriminaalpolitsei järelepärimisi. Ohtu, mis tekib liidu kodanike vabale liikumisele seetõttu, et viibimine muus riigis peale oma päritoluriigi muudetakse võimatuks ebaseadusliku väljaandmise ohuga, mida põhjustab *ne bis in idem*'i põhimõttega ning seega liidu õigusega vastuolus olev süüdistus kolmandas riigis, saab vältida ainult ELTL artikli 21 lõike 1 kohaldamisala sellise laia tõlgendusega. Lisaks ei saa Euroopa Kohtu 6. septembri 2016. aasta otsuse *Aleksei Petruhhin vs. Latvijas Republikas Generalprokuratura*, C-182/15 ECLI:EU:C:2016:630, alusel eksisteerival ebaseadusliku väljaandmise vastasel kaitsel seetõttu, et liikmesriigile, kelle kodanik Red Notice'ist puudutatud isik on, on antud Euroopa vahistamismääruse tegemise võimalus (seal punkt 48), käesoleval juhul olla mingeid tagajärgi, sest *ne bis in idem*'i põhimõtte kohaselt on keelatud just sellise Euroopa vahistamismääruse tegemine.
15. Ka seetõttu, et liikmesriigid peavad vahistamistaotluste kontrollimisel, nagu kirjeldatud, kohaldama ELTL artikli 21 lõiget 1 ja seega liidu õigust, tuleb järgida hartas sätestatud õigusi, käesoleval juhul artiklit 50 (vt Euroopa Kohtu

6. septembri 2016. aasta otsus Aleksei Petruhhin vs. Latvijas Republikas Generalprokuratura, ECLI:EU:C:2016:630, punkt 52).

16. Schengeni rakenduskonventsiooni artikkel 54 koostoimes harta artikliga 50 sisaldab sõnaselgelt mitte ainult uuesti karistamise keeldu, vaid ka uuesti uurimise keeldu **[lk 9]** kõigis Schengeni riikides. Nende sätete tähenduses jõustunud kohtuotsusega on Euroopa Kohtu praktika kohaselt tegemist ka menetluse lõpetamise korral vastavalt StPO § 153a lõike 1 esimesele lausele pärast määratud kohustuste täitmist (Euroopa Kohtu 11. veebruari 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-187/01 ja C-385/01, Hüseyin Gözütok [C-187/01] ja Klaus Brügge [C-385/01], punkt 27 jj).
17. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 artikli 8 lõikele 1 on isikuandmete töötlemine seaduslik ainult sel juhul, kui see põhineb liidu õigusel. Järgnevalt peab direktiiv (EL) 2016/680 vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 põhjendusele 2 ja põhjendusele 93 kaitsma füüsiliste isikute „põhiõigusi ja -vabadusi“. Direktiivi (EL) 2016/680 põhjenduse 25 alusel tuleb „põhiõigusi ja -vabadusi“ sõnaselgelt austada ka andmete vahetamisel Interpoliga. Vastavalt Schengeni rakenduskonventsiooni artiklile 54 ja harta artiklile 50 on tegemist liidu õigusega, harta artikli 50 puhul liidu õiguses fikseeritud põhiõigusega. Nimelt on harta sätted vastavalt harta artikli 51 lõike 1 esimesele lausele liikmesriikidele ette nähtud üksnes liidu õiguse kohaldamise korral. Selles tähenduses kohaldavad liikmesriigid liidu õigust siiski ka direktiivide ülevõtmisel (Euroopa Kohtu 5. aprilli 2017. aasta otsus Baldetti, C-217/15 ja C-350/15, punkt 16, ja Euroopa Kohtu suurkoja 26. veebruari 2013. aasta otsus Akerberg Fransson, C-617/10, punkt 25).
18. Seega saab isikuandmete töötlemine direktiivi (EL) 2016/680 artikli 8 lõike 1 tähenduses ainult siis seaduslik olla, kui see on kooskõlas Schengeni rakenduskonventsiooni artikliga 54 ja harta artikliga 50 ning ELTL artikliga 21.
19. Vahistamis- ja väljaandmistootluste edastamisel Red Notice'i kujul on tegemist isikuandmete töötlemisega direktiivi (EL) 2016/680 tähenduses.
20. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 artikli 2 lõikele 1 koostoimes artikli 1 lõikega 1 kohaldatakse direktiivi isikuandmete töötlemisel „süütegude tõkestamiseks, uurimiseks, avastamiseks, nende eest vastutusele võtmiseks või kriminaalkaristuste täitmisele pööramiseks, sealhulgas avalikku julgeolekut ähvardavate ohtude eest kaitsmiseks ja nende ennetamiseks“. **[lk 10]**
21. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/80 artikli 3 punktile 1 on isikuandmed selles tähenduses igasugune teave tuvastatava füüsilise isiku kohta. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/80 artikli 3 punktile 3 mõeldakse isikuandmete töötlemise all selles tähenduses isikuandmetega tehtavat automatiseeritud või automatiseerimata toimingut „nagu kogumine, dokumenteerimine, korrastamine, struktureerimine, säilitamine, kohandamine ja muutmine, päringute tegemine, lugemine, kasutamine, edastamine, levitamise või muul moel kättesaadavaks tegemise teel

avalikustamine, ühitamine või ühendamine, piiramine, kustutamine või hävitamine“.

22. Need tingimused on käesoleval juhul täidetud. Red Notice'is sisalduvate andmete riikide jälgimissüsteemidesse ülekandmise eesmärk on süütegude eest vastutusele võtmine või kriminaalkaristuste täitmisele pööramine – igal juhul kolmanda riigi jaoks. Tegemist on teabega, mis puudutab tuvastatavat füüsilist isikut. Ülekandmistoiming kujutab endast salvestamist. Lisaks on tegemist isikuandmete kasutamisega, kuna need andmed on riigi jälgimissüsteemis uurimise aluseks, mille eesmärk on vahistamine ja vajaduse korral kolmandale riigile üleandmine.
23. Kui isikuandmete töötlemine on aga ainult sel juhul seaduslik, kui see on kooskõlas Schengeni rakenduskonventsiooni artikliga 54 ja harta artikliga 50 ning ELTL artikli 21 lõikega 1, siis tuleks vahistamistaotlused liikmesriikides kustutada. Direktiivi (EL) 2016/680 artikli 7 lõige 3 sätestab selle kohta, et kui ilmneb, et edastatud on ebaõigeid isikuandmeid või isikuandmeid on edastatud ebaseaduslikult, teavitatakse sellest viivitamata vastuvõtjat. Sellisel juhul tuleb isikuandmed parandada, kustutada või nende töötlemist piirata kooskõlas direktiivi (EL) 2016/680 artikliga 16. Seda siiski ei toimu.
24. Interpol ei kustuta tegelikult andmeid. Kõik liikmesriigid on nimelt Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (Interpoli) liikmed. Oma ülesannete täitmiseks kogub, säilitab ja levitab Interpol isikuandmeid, mis aitavad pädevatel asutustel ennetada rahvusvahelist kuritegevust ning selle vastu võidelda. „Seepärast on asjakohane tugevdada koostööd liidu ja Interpoli vahel, edendades [lk 11] tõhusat isikuandmete vahetamist, tagades samal ajal põhiõiguste ja -vabaduste austamise isikuandmete automatiseeritud töötlemisel. Kui isikuandmeid edastatakse liidust Interpoli ja riikidele, kes on Interpoli koosseisu liikmeid delegeerinud, tuleks kohaldada käesolevat direktiivi, eelkõige andmete rahvusvahelist edastamist käsitlevaid sätteid. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata erieeskirju, mis on sätestatud nõukogu ühises seisukohas 2005/69/JI ja nõukogu otsuses 2007/533/JI“ (direktiivi (EL) 2016/680 põhjendus 25).
25. Direktiivi (EL) 2016/680 (rahvusvaheline koostöö isikuandmete kaitseks) artikli 40 ülevõtmine ei ole ilmne või föderaalvalitsus ei tahagi seda vastustaja vastava seisukoha puhul. Vastavalt sellele tuleks seoses rahvusvaheliste organisatsioonidega nagu Interpol võtta asjakohased meetmed, et
 - a) töötada välja rahvusvahelise koostöö mehhanismid, hõlbustada isikuandmete kaitset käsitlevate õigusaktide täitmise tagamist;
 - b) osutada rahvusvahelist vastastikust abi isikuandmete kaitset käsitlevate õigusaktide täitmise tagamisel, sealhulgas teavitamisel, kaebuste edasisaatmisel käsitlemiseks, uurimisabi ja teabevahetuse kaudu, järgides asjakohaseid isikuandmete kaitse meetmeid ning muid põhiõigusi ja -vabadusi;

- c) kaasata asjaomased sidusrühmad arutellu ja tegevusse, mille eesmärk on edendada rahvusvahelist koostööd isikuandmete kaitset käsitlevate õigusaktide täitmise tagamisel;
- d) edendada isikuandmete kaitset käsitlevate õigusaktide ja tavade vahetamist ja dokumenteerimist, sealhulgas kolmandate riikidega kohtualluvust puudutavate lahkarmuste küsimuses. [lk 12]
26. Selle kohta ei ole midagi teada.
27. Direktiivi (EL) 2016/680 artikkel 36, aga ka direktiivi (EL) 2016/680 artikkel 37 reguleerivad ainult andmete Interpolile edastamise juhtumit. Direktiiv (EL) 2016/680 ei reguleeri **ümberpööratud juhtumit – andmete edastamist Interpoli poolt liikmesriikidele**. Seega sisaldab direktiiv (EL) 2016/680 õiguslünka, mis tuleb täita. Kui Interpol ei loobu vaatamata *ne bis in idem*'i põhimõttele Red Notice'i edastamisest kõikidele liikmesriikidele ja ei hoolitse andmete viivitamatu kustutamise eest, siis on eelotsusetaotluse esitanud kohtul olulisi kahtlusi rahvusvahelise organisatsiooni Interpol andmekaitseõigusalasest usaldusväärsuses. See ebausaldusväärsus viib lõpuks küsimuseni, kas liikmesriigid ei peaks mitte seetõttu, et Interpolil puuduvad vastavad garantiid, loobuma täielikult koostööst Interpoliga, sest ainult nii saab Euroopa Liidu vaba liikumise raames kaitsta liikumisvabadust. Liit saab ilmselt ainult nii moodustada vabadusel rajaneva ala ja tagada üksikisiku liikumisvabaduse (vt ELTL artikkel 67). Kuna Euroopa Liidus puudub täiesti ilmselt Red Notices'i koordineerimine ja ühtne õigusraamistik, siis saab liikmesriikide kodanike vabaduse tagada ainult Interpolist väljaastumisega.
28. Direktiivi (EL) 2016/680 põhjenduses 64 sätestatud sedastus, et isikuandmete edastamisel liidust vastutavatele töötajatele, volitatud töötajatele või muudele vastuvõtjatele kolmandates riikides või rahvusvahelistele organisatsioonidele ei tohiks kahjustada käesoleva direktiiviga tagatud füüsiliste isikute kaitse taset liidus (vt ka direktiivi (EL) 2016/680 artikli 36 lõige 3), sealhulgas juhtudel, kui kolmandast riigist või rahvusvahelisest organisatsioonist saadud isikuandmed saadetakse edasi vastutavatele töötajatele või volitatud töötajatele samas või muus kolmandas riigis või rahvusvahelises organisatsioonis, peab kehtima ka isikuandmete kohta, mille kolmas riik või rahvusvaheline organisatsioon – käesoleval juhul Interpol – saadab liidu liikmesriikidele. Vastasel juhul ei ole **direktiiviga (EL) 2016/680 tagatud kaitse tase just garanteeritud**. [lk 13]
29. Vastav koordineerimine oleks ka võimalik, kui liikmesriik lepib ülejäänud liikmesriikidega sellise Red Notice'i ulatuse kohta verbaalnoodis kokku, mida vastustaja igatahes käesoleval juhul [...] just ei soovinud.
30. Vastasel juhul tuleks tagada, et liikmesriigid võivad Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni – Interpoli – andmeid, mis esinevad nende riikide jälgimisteadetes („Red Notice“), kes ei ole Schengeni rakenduskonventsiooni osalisriigid, ainult sel juhul edasi töödelda, kui riik, kes ei

ole ELi liikmesriik, levitab tagaotsimisteatega vahistamis- ja väljaandmistaotlust ning ta on taotlenud vahistamist, ning see ei ole vastuolus liidu õigusega.

31. Kohtuvaidluse tulemus sõltub eelotsuse küsimustest. Kui tegemist on *ne bis in idem*'i põhimõttega ja kolmanda riigi väljastatud uus Red Notice oleks liikmesriikides õigusvastane, siis ei võiks kõik liikmesriigid Red Notice'i töödelda ning kaebaja liikumisvabadus Euroopa Liidus ja Schengeni alal oleks tagatud. Kas see toimub kõikide liikmesriikide puhul Interpolist väljaastumisega või direktiivi (EL) 2016/680 vastava edasiarendamisega Euroopa Kohtu poolt, oleks selles mõttes otsuse resolutsiooni edasise sõnastamise küsimus.

III.

32. Kohtuvaidlus on kiireloomuline (vt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 107 lõige 2).
33. Kiireloomulisus tuleneb eelkõige kaebaja vanusest. Kaebaja on sündinud 17. novembril 1937 ja on juba üle 80 aasta vana. Kuni kohtuvaidluse lahendamiseni ei saa kaebaja praktiliselt Saksamaa territooriumilt lahkuda. Juba 2008. aastast alates teostavad Saksa ja USA prokuratuurid kaebaja suhtes uurimist. Kuid või aastaid kestvas menetluses osalemist ei saa kaebajalt mõistlikult nõuda, [lk 14] isegi kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kroonilise ülekoormatuse tõttu oli eelotsusetaotluse esitamine alles nüüd võimalik.

IV.

34. [...]

[...]